

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 83/23

Λουξεμβούργο, 24 Μαΐου 2023

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-451/20 | Meta Platforms Ireland κατά Επιτροπής

Ανταγωνισμός: απορρίπτεται η προσφυγή της Meta Platforms Ireland (όμιλος Facebook) κατά αιτήσεως της Επιτροπής για την κοινοποίηση εγγράφων που προσδιορίζονται με τη χρήση όρων αναζήτησης

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Meta Platforms Ireland δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η αίτηση διαβιβάσεως εγγράφων τα οποία θα έπρεπε να προσδιοριστούν με τη χρήση όρων αναζήτησης έβαινε πέραν του αναγκαίου μέτρου και ότι η προστασία ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν διασφαλιζόταν επαρκώς με τη δημιουργία εικονικής αίθουσας δεδομένων

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έχοντας υπόνοιες ότι ο όμιλος Facebook επέδειξε αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά στο πλαίσιο της εκ μέρους του χρήσης δεδομένων και της διαχείρισης της πλατφόρμας κοινωνικής δικτύωσης Facebook, απήυθυνε, με απόφαση της 4ης Μαΐου 2020 ¹, αίτηση παροχής πληροφοριών στη Meta Platforms Ireland Ltd, πρώην Facebook Ireland Ltd. Η εν λόγω απόφαση, η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 ², υποχρέωνε τη Meta Platforms Ireland να παράσχει στην Επιτροπή όλα τα έγγραφα τα οποία είχαν συντάξει ή παραλάβει τρεις από τους υπεύθυνους προς τούτο υπαλλήλους της κατά την περίοδο αναφοράς και τα οποία περιείχαν έναν ή περισσότερους από τους όρους αναζήτησης που προσδιορίζονταν στα παραρτήματα. Σε περίπτωση μη παροχής των ζητούμενων πληροφοριών, η απόφαση προέβλεπε δυνητικό ημερήσιο πρόστιμο οκτώ εκατομμυρίων ευρώ ³.

Η απόφαση της 4ης Μαΐου 2020 αντικαθιστούσε προγενέστερη παρόμοια απόφαση, η οποία προέβλεπε ευρύτερα κριτήρια αναζήτησης. Η νέα αυτή απόφαση, η οποία εκδόθηκε κατόπιν ανταλλαγής απόψεων μεταξύ της Επιτροπής και της Meta Platforms Ireland, μείωσε τον αριθμό των ζητούμενων εγγράφων εξειδικεύοντας τους όρους αναζήτησης και περιορίζοντας τον αριθμό των εμπλεκόμενων υπαλλήλων.

Στις 15 Ιουλίου 2020, η Meta Platforms Ireland άσκησε, αφενός, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της 4ης Μαΐου 2020 και, αφετέρου, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

¹ Απόφαση C(2020) 3011 final της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2020, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση AT.40628 — Σχετικές με δεδομένα πρακτικές της Facebook).

² Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

³ Κατά την ίδια ημερομηνία, η Επιτροπή διατύπωσε έναντι της Meta Platforms Ireland Ltd αίτημα παροχής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, στο πλαίσιο της παράλληλης έρευνάς της σχετικά με ορισμένες πρακτικές που αφορούσαν το προϊόν Marketplace. Η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Meta Platforms Ireland Ltd κατά της εν λόγω αποφάσεως απορρίπτεται από το Γενικό Δικαστήριο με σημερινή απόφασή του στην υπόθεση Meta Platforms Ireland κατά Επιτροπής (T-452/20).

Με διάταξη ασφαλιστικών μέτρων της 29ης Οκτωβρίου 2020 ⁴, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διέταξε την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της 4ης Μαΐου 2020 μέχρι τη θέσπιση ειδικής διαδικασίας για την προσκόμιση των ζητούμενων εγγράφων τα οποία δεν σχετίζονται με τις εμπορικές δραστηριότητες της Meta Platforms Ireland και περιέχουν, επιπλέον, ευαίσθητα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Σε συνέχεια της ανωτέρω διατάξεως, η Επιτροπή εξέδωσε τροποποιητική απόφαση ⁵ η οποία προέβλεπε ότι τα εν λόγω έγγραφα μπορούν να περιληφθούν στον φάκελο της έρευνας μόνον αφού εξεταστούν σε εικονική αίθουσα δεδομένων, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στη διάταξη ασφαλιστικών μέτρων.

Κατόπιν προσαρμογής από τη Meta Platforms Ireland του δικογράφου της προσφυγής της, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ως άνω τροποποιητική απόφαση, το πέμπτο πενταμελές τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου απορρίπτει στο σύνολό της την προσφυγή. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει για πρώτη φορά τη νομιμότητα αιτήσεως παροχής πληροφοριών με τη χρήση όρων αναζήτησης βάσει του κανονισμού 1/2003, καθώς επίσης και τη νομιμότητα διαδικασίας εικονικής αίθουσας δεδομένων για την επεξεργασία εγγράφων που περιέχουν ευαίσθητα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η Meta Platforms Ireland προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι η εφαρμογή των όρων αναζήτησης που προσδιορίζονται στην αίτηση παροχής πληροφοριών θα είχε ως αναπόφευκτη συνέπεια τον εντοπισμό μεγάλου αριθμού εγγράφων μη κρίσιμων για την έρευνα της Επιτροπής, γεγονός το οποίο θα αντέβαινε στην αρχή της αναγκαιότητας που προβλέπεται στο άρθρο 18 του κανονισμού 1/2003.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή μπορεί είτε με απλή αίτηση είτε με την έκδοση σχετικής αποφάσεως να ζητήσει από τις επιχειρήσεις να της παράσχουν «όλες τις απαραίτητες πληροφορίες» προκειμένου να προβεί σε έλεγχο της τήρησης των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης. Εξ αυτού προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει μόνον την κοινοποίηση εκείνων των πληροφοριών που θα της επιτρέψουν να επαληθεύσει τις υπόνοιες περί παραβάσεως οι οποίες δικαιολογούν τη διεξαγωγή της έρευνάς της. Λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας έρευνας την οποία απονέμει στην Επιτροπή ο κανονισμός 1/2003, η απαίτηση αυτή περί αναγκαιότητας ικανοποιείται εφόσον η Επιτροπή μπορεί ευλόγως να υποθέσει, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ότι οι πληροφορίες θα τη βοηθήσουν να διαπιστώσει αν διαπράχθηκε παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού.

Προς στήριξη των αιτιάσεών της με τις οποίες αμφισβητεί την τήρηση της αρχής της αναγκαιότητας, η Meta Platforms Ireland έβαλε κατά ορισμένων όρων αναζήτησης που περιλαμβάνονται στην αίτηση παροχής πληροφοριών, υποστηρίζοντας συγχρόνως ότι αυτές οι συγκεκριμένες επικρίσεις πρέπει να θεωρηθούν ως μη εξαντλητικά παραδείγματα, τα οποία αποσκοπούν στη διευκρίνιση της γενικότερης επιχειρηματολογίας της. Κατά την άποψή της, θα ήταν παράλογο, αν όχι αδύνατο, να γίνει αναφορά σε κάθε όρο αναζήτησης χωριστά.

Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την ως άνω προσέγγιση, κρίνοντας ότι μια σφαιρική εκτίμηση όσον αφορά την τήρηση της αρχής της αναγκαιότητας που προβλέπεται στο άρθρο 18 του κανονισμού 1/2003, ακόμη και αν υποτεθεί ότι είναι δυνατή, δεν είναι πρόσφορη στην προκειμένη περίπτωση. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ορισμένοι όροι αναζήτησης ενδέχεται, όπως υποστηρίζει η Meta Platforms Ireland, να είναι υπερβολικά ασαφείς, δεν αναιρεί το γεγονός ότι άλλοι όροι αναζήτησης ενδέχεται να είναι αρκούντως ακριβείς ή στοχευμένοι ώστε να μπορούν όντως να βοηθήσουν την Επιτροπή να εξακριβώσει αν διαπράχθηκε παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού.

Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη του τεκμηρίου νομιμότητας του οποίου απολαύουν οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι μόνον οι όροι αναζήτησης κατά των οποίων βάλλει ειδικώς η Meta Platforms Ireland μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ελέγχου όσον αφορά την

⁴ Διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, Facebook Ireland κατά Επιτροπής, [T-451/20 R](#).

⁵ Απόφαση C(2020) 9231 final της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2020.

τήρηση της αρχής της αναγκαιότητας. Οι λοιποί όροι αναζήτησης πρέπει, αντιθέτως, να θεωρηθεί ότι προσδιορίστηκαν συμφώνως προς την εν λόγω αρχή.

Περαιτέρω, αφού επισημαίνει ότι είναι απαράδεκτα τα επιχειρήματα που αφορούν όρους αναζήτησης οι οποίοι μνημονεύθηκαν για πρώτη φορά στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, το Γενικό Δικαστήριο προχωρεί σε έλεγχο μόνον των όρων αναζήτησης που μνημονεύονται στο δικόγραφο της προσφυγής. Εκτιμώντας ότι η Meta Platforms Ireland δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι οι εν λόγω όροι αναζήτησης ήταν αντίθετοι προς την αρχή της αναγκαιότητας, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει ως αβάσιμα τα διάφορα επιχειρήματα που προβλήθηκαν συναφώς.

Στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως, η Meta Platforms Ireland υποστήριξε επίσης ότι η απόφαση της 4ης Μαΐου 2020, όπως τροποποιήθηκε (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), καθόσον απαιτεί την προσκόμιση πλειόνων μη κρίσιμων εγγράφων ιδιωτικής φύσεως, προσβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και στο άρθρο 8 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ).

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του Χάρτη, το οποίο περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε εκείνα τα οποία διασφαλίζονται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και των επικοινωνιών του.

Όσον αφορά τα εμπόδια στην άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη προβλέπει ότι κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Επιπλέον, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.

Υπό το πρίσμα των ως άνω διευκρινίσεων, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει αν το εμπόδιο στην άσκηση του δικαιώματος του άρθρου 7 του Χάρτη που συνεπάγεται η προσβαλλόμενη απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει καταρχάς ότι ο κανονισμός 1/2003 παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οπότε η επέμβαση που η εν λόγω απόφαση συνεπάγεται στην ιδιωτική ζωή προβλέπεται από τον νόμο, ότι η εν λόγω απόφαση ανταποκρίνεται σε σκοπούς γενικού συμφέροντος της Ένωσης και ότι η Meta Platforms Ireland δεν είχε υποστηρίξει ότι η απόφαση θίγει το βασικό περιεχόμενο του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής. Ακολούθως το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει αν η προσβαλλόμενη απόφαση παρακωλύει δυσανάλογα την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος.

Συναφώς, επιβεβαιώνει, πρώτον, ότι η αίτηση παροχής πληροφοριών βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 συνιστά πρόσφορο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών γενικού συμφέροντος που επιδιώκει η Επιτροπή, ήτοι για τη διατήρηση του συστήματος ανταγωνισμού που προβλέπουν οι Συνθήκες.

Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα κατά πόσον η προσβαλλόμενη απόφαση βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών γενικού συμφέροντος, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατόπιν της εκδόσεως της διατάξεως ασφαλιστικών μέτρων της 29ης Οκτωβρίου 2020, η Επιτροπή θέσπισε ειδική διαδικασία για την επεξεργασία εγγράφων που έπρεπε να προσκομίσει η Meta Platforms Ireland, τα οποία, εκ πρώτης όψεως, δεν είχαν σχέση με τις εμπορικές δραστηριότητές της και τα οποία περιείχαν ευαίσθητα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα (στο εξής: προστατευόμενα έγγραφα).

Σύμφωνα με την εν λόγω διαδικασία, τα προστατευόμενα έγγραφα έπρεπε να διαβιβαστούν στην Επιτροπή σε χωριστό ηλεκτρονικό μέσο και να τοποθετηθούν σε μια εικονική αίθουσα δεδομένων στην οποία θα είχε

πρόσβαση περιορισμένος αριθμός μελών της ομάδας στην οποία έχει ανατεθεί η έρευνα, με ταυτόχρονη παρουσία των δικηγόρων της Meta Platforms Ireland, με σκοπό την επιλογή των εγγράφων που θα περιληφθούν στον φάκελο της υπόθεσης. Σε περίπτωση συνεχιζόμενης διαφωνίας σχετικά με τον χαρακτηρισμό ενός εγγράφου, η τροποποιητική απόφαση προβλέπει, περαιτέρω, ένα σύστημα διαιτησίας. Κατά την εν λόγω απόφαση, τα προστατευόμενα έγγραφα μπορούν, επιπλέον, να διαβιβάζονται στην Επιτροπή κατόπιν απαλείψεως των ονομάτων των υποκειμένων των δεδομένων και κάθε πληροφορίας που καθιστά δυνατή την ταυτοποίησή τους. Ωστόσο, εάν το ζητεί η Επιτροπή, δικαιολογώντας το αίτημά της βάσει των αναγκών της έρευνας, τα έγγραφα αυτά πρέπει να της διαβιβάζονται σε πλήρη μορφή.

Το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί, εξάλλου, ότι δεν αμφισβητείται ότι ορισμένα από τα έγγραφα που ζήτησε η Επιτροπή περιείχαν ευαίσθητα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που ενδέχεται να εμπίπτουν στα δεδομένα του άρθρου 9 του κανονισμού 2016/679⁶ και του άρθρου 10 του κανονισμού 2018/1725⁷, των οποίων η δυνατότητα επεξεργασίας εξαρτάται από τις ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

1. η επεξεργασία πρέπει να επιδιώκει ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον, το οποίο στηρίζεται στο δίκαιο της Ένωσης·
2. η επεξεργασία πρέπει να είναι απαραίτητη για την επίτευξη του δημοσίου αυτού συμφέροντος·
3. το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, να σέβεται την ουσία του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων και να προβλέπει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων.

Δεδομένου ότι οι εν λόγω προϋποθέσεις είναι επίσης κρίσιμες προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον, σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών γενικού συμφέροντος τους οποίους επιδιώκει, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει, αφενός, ότι αίτηση παροχής πληροφοριών όπως η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά πρόσφορο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών γενικού συμφέροντος που επιδιώκει η Επιτροπή (πρώτη προϋπόθεση) και, αφετέρου, ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την οποία συνεπάγεται η προσβαλλόμενη απόφαση είναι απαραίτητη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου ουσιαστικού δημοσίου συμφέροντος (δεύτερη προϋπόθεση).

Εξετάζοντας τους τρόπους διαβίβασης, μελέτης, αξιολόγησης και ανωνυμοποίησης των προστατευόμενων εγγράφων, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι εν προκειμένω πληρούται και η προαναφερθείσα τρίτη προϋπόθεση.

Έχοντας, συνεπώς, διαπιστώσει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον προβλέπει τη διαδικασία της εικονικής αίθουσας δεδομένων, δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών γενικού συμφέροντος, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει, τρίτον, στο συμπέρασμα ότι ούτε τα μειονεκτήματα της εν λόγω διαδικασίας είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το εμπόδιο στην άσκηση του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής που συνεπάγεται η προσβαλλόμενη απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη και, συνακόλουθα, απορρίπτει τις αιτιάσεις που αφορούν παράβαση του άρθρου 7 του Χάρτη.

Δεδομένου ότι οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η Meta Platforms Ireland αποδείχθηκαν ομοίως αβάσιμοι, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει στο σύνολό της την προσφυγή.

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2018, L 127, σ. 2).

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε κατ' αναίρεση το Δικαστήριο.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο. Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της. Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077 Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

